

I sådanne tilfælde bør straffen efter Straffelovrådets opfattelse fastsættes til et niveau svarende til normalstraffen for fuldbyrdet kontaktvoldtægt (dvs. i niveauet 1 år og 6 måneders fængsel til op mod 2 års fængsel). Er der alene tale om forsøg på sådanne former for overgreb mod børn i alderen op til 10-11 år, bør straffen tilsvarende ligge på niveau med normalstraffen for forsøg på kontaktvoldtægt (dvs. i niveauet 1 år og 6 måneders fængsel til 1 år og 9 måneders fængsel).

5.5.3. Hvis overgrebet er begået over for et noget mindre barn – dvs. i alderen *op til 8-9 år* – vil der efter Straffelovrådets opfattelse normalt være tale om udnyttelse af en fysisk eller psykisk overlegenhed over for et offer, som i særlig grad kan have vanskeligt ved at sige fra over for gerningsmanden. Dette forhold bør efter Straffelovrådets opfattelse føre til, at straffen for et fuldbyrdet vaginalt eller analt samleje bør ligge noget over ovennævnte niveau.

Straffelovrådet finder, at straffen i sådanne tilfælde, hvor barnet er i alderen op til 8-9 år, som udgangspunkt bør ligge i niveauet 2 år og 6 måneders fængsel. Er der alene tale om forsøg på vaginalt eller analt samleje, bør straffen ligge i niveauet 1 år og 6 måneders fængsel til 1 år og 9 måneders fængsel. De angivne strafniveauer svarer til niveauerne for fuldbyrdet overfaldsvoldtægt henholdsvis forsøg herpå, jf. herved ovenfor under pkt. 3.3.1.

5.5.4. Er barnet *12-14 år*, vil alderen som anført ovenfor under pkt. 5.4 normalt ikke i sig selv kunne tages som udtryk for, at gerningsmanden har udnyttet en fysisk eller psykisk overlegenhed til at opnå vaginalt eller analt samleje (eller anden kønslig omgængelse). Det vil navnlig gælde tilfælde, hvor aldersforskellen mellem gerningsmanden og forurettede er lille.

Hvis det imidlertid efter en konkret vurdering af sagens omstændigheder kan lægges til grund, at gerningsmanden *har* udnyttet en sådan overlegenhed til at opnå samleje mv. med et barn i alderen 12-14 år, bør straffen efter Straffelovrådets opfattelse også i sådanne tilfælde tage udgangspunkt i niveauet for kontaktvoldtægt.

5.5.5. For så vidt angår de tilfælde af seksuelle overgreb mod børn under 15 år (dvs. uanset barnets alder), der i Rigsadvokatens notat er henført til *kategori 1* (dvs. hvor der hverken er tale om forsøg eller fuldbyrdet vaginalt eller analt samleje), vil det som anført ovenfor under pkt. 5.4 bero på en konkret vurdering af sagens samlede omstændigheder, om gerningsmanden kan antages at have udnyttet en fysisk eller psykisk overlegenhed.

Selv i de tilfælde, hvor det kan lægges til grund, at gerningsmanden *har* udnyttet en sådan overlegenhed, bør der efter Straffelovrådets opfattelse fortsat være en betydelig nuancering i den konkrete strafudmåling. Straffelovrådet henviser i den forbindelse til, at denne kategori omfatter tilfælde, hvor gerningsmanden ikke har haft forsæt til at gennemføre et samleje i modsætning til de tilfælde af (mindre fremskredne) forsøg på kontaktvoldtægt, som overgrebene er sammenlignet med i Rigsadvokatens notat. Hertil kommer, at overgrebene som anført spænder ganske vidt i intensitet og dermed i strafværdighed.

Hvis de seksuelle overgreb i intensitet er noget lavere end (forsøg på) vaginalt/analt samleje, finder Straffelovrådet således, at der normalt bør udmåles en forholdsmæssig mindre straf end anført ovenfor vedrørende overgreb omfattet af kategori 2 og 3 i Rigsadvokatens notat.

5.5.6. De angivne strafpositioner udgør som anført alene generelle udgangspunkter. Strafudmålingen i sager om straffelovens § 222 (jf. også §§ 224/225) bør således som hidtil – ligesom i voldtægtsagerne – bero på domstolenes konkrete vurdering af sagens samlede omstændigheder, således at de angivne udgangspunkter vil kunne fraviges i op- eller nedadgående retning, hvis der konkret foreligger skærpene eller formildende omstændigheder.

Det bør bl.a. indgå som en skærpene omstændighed, at overgrebet har været af særlig ydmygende eller nedværdigende karakter, eller at der er tale om gentagne overgreb, herunder over en længere årrække. Det forhold, at et overgreb er begået af flere gerningsmænd i forening, eller at der er tale om et mere systematisk misbrug, bør tillægges en særlig vægt i skærpene retning.

Det bør omvendt indgå som en formildende omstændighed, at gerningsmanden – selv om der måtte foreligge udnyttelse af en fysisk eller psykisk overlegenhed, jf. herved bemærkningerne ovenfor under pkt. 5.4 – er relativ ung og uerfaren, mens forurettede er lige under 15 år. Der bør i formildende retning f.eks. også lægges vægt på, at forholdet befinder sig i grænseområdet mellem anden kønslig omgængelse (straffelovens §§ 224/225) og blufærdighedskrænkelse (§ 232).